

DUNÁNTÚLI HAZÁNK

Keresztény kisgazda- és földmives-párti politikai lap.

Szerkesztőség és kiedőhivatal: Pápa, Jókai Mór utca 18.
Telefonszáma: 14.

Kiőfizetési árak: egész évre 180 K, félre 80 K,
egyedévre 40 K, egy hóra 18-20 K. Egyes szám ára 2 K.

Felolvasó szerkesztő:

ZSILAVY SÁNDOR.

A keresztény kisgazda- és földmives-egyesület
hivatalos lapja.

Megjelenik minden pénteken és vasárnap.

Hiszek egy Istenben.
Hiszek egy hazában.
Hiszek egy Isteni örök igazságban.
Hiszek Magyarország feltámasztásában.

Amen.

Szemle.

Ha valaki az órát megállítja s azt hiszi nagy merészen, hogy így sikerült az időt is megállítani, alaposan téved. Az idő tovább is rohan, mi napról-napra öregszünk, csupán az óra nem ketyeg s a mutató nem számlálja egyforma fürgeséggel a perceket.

A keresztény kurzus óráján is meg akarják állítani a mutatót!

A zsidóság, a zsidó liberálisok, a zsidó szabadkőművesek, zsidó szociáldemokrácia, uszító sajtóban már jó ideje készíti elő a talajt. A keresztény kurzust elnevezte jelszókurzusnak. A jelszavak az eszmék világában iránymegállapítások, elvezetőjezek! A keresztény kurzus is megállapított irányban, leszűzött elvi álláspontok mellett indult alkotó, nemzetmentő munkájára. Szóval a keresztény kurzus, a keresztény szellem védelmében, föladatokat tűzött maga elé, példának okáért: a keresztény szellem mélyítése, a zsidókérdés feltétlen megoldása, keresztény szellemű törvények alkotása stb. Ez persze a zsidóság- és a zsidóbarát keresztényeknek (szabadkőművesek, liberálisok, szociáldemokraták) nem tetszett. A zsidókérdés megoldása e zsidófészek széjjelrobbantását jelentette volna egyszer s mindenkorra.

Jelszónak, felekezeti izgatásnak minősítették tehát a keresztény kurzus intranzigens politikáját. Kigánygolták, műveletlenek, barbárnak csúfolták e politika hirdetőjét. S jerichói lármájukkal elérték azt, hogy sokakat megfélemlítettek, sokakat megakadályoztak az alkotó munkában, sokakat egészen elhallgattattak, úgy, hogy a komün bukása óta, tényleg, még mindig csak a jelszavaknál tartunk.

A választások zsidó aratást érleltek. Százszoros haj és a magyarok Istenének átka lebegjen azok feje felett, akik a zsidóságot hozzásegítették ez aratáshoz!!! Bevonulnak a parlamentbe a zsidóság előcsahosai, előharcosai. Ezek akarják majd megállítani a keresztény kurzus óráján a mutatót.

Elve félhívjuk erre a keresztény magyar tábor figyelmét.

A szociáldemokrata, demokrata, zsidó liberális képviselők, a kormány jóvoltából, kiabálni fognak a parlamentben. A zsidóság védelmére kelve, elfogják akarni sikasztani a zsidókérdést, a keresztény kur-

zus jelszavait meg fogják akarni szüntetni, életre akarják támasztani a régi zsidó-liberális politikát. S amikor majd az új parlament gyűlés nyitólak módjára megkapul, akkor már megállt az óramutató.

Azt gondolják a zsidók, a jelszavak mellett sem sok történet, ha tehát a jelszavakat is elszikkasztjuk, úgy kumulál a keresztény kurzus.

— Nem addig a!

— E jelszavak sokunk lelkébe vannak beírva. Onnan pedig akárhogy száműznék is a parlamentből, nem fogja tudni azokat a zsidóság kitörölni.

Megállíthatja a mutatót, de nem az időt. Eltörölheti a jelszavakat, de nem a keresztény szellemet! S e szellem ereje számonkérően akkor fog igazán lesapni e sisera hadra, amikor már nem hangzanak a jelszavak, mert eljött a eszelelés, a védelem, az alkotás órája.

TÁVIRATOK.

(Saját tudósítónktól.)

Montenegróban kikiáltották a Szovjetköztársaságot?

Bécs, jun. 10.

A Reichspost jelenti Zágrábból: Markovics dr. Montenegróban kikiáltotta a szovjetköztársaságot. Markovics dr. hívei összesen 2000 főnyi szervezett bandából állanak. Markovics mindenféle erőszakosságot követ el és a községekben sarcot hajt be. Drogujakban Vesovic és Dalovic bandavezérek megkezdték a harcot az elhalt Nikita király unokája, Mihály király érdekében. A kommunista szabadcsapatok és királyhű montenegróiak között semmiféle kapcsolat nincsen.

A görögök bombázták Szamszun kikötőjét.

London, jun. 10.

Konstantinápolyi jelentés szerint a görög flotta bombázta Szamszun kikötőjét. Az angorai kormány a moszkvai kormányhoz fordult s tengeri haderőt kért segítségül. A védtelen város ellen irányuló bombázás közben lövések érték az amerikai érdekek védelmére ott horgonyzó amerikai hajókat is, amit egyesek felhasználnak arra, hogy összefüggést kereszenek Amerikának azzal a kijelentésével, amely szerint részt vesz a kisázsiai kisebbségek sérelmeinek megvizsgálására kiküldendő bizottságban.

„Csak Magyarország — nem ország,
Egész Magyarország — meanyorszáj!”

Komoly üzenetet

küldünk szövetséges községeinkbe. A szövetségek elnökei, tisztikara, választmányja, komoly munka, nagy hivatás előtt állanak.

Mi már többször hangsúlyoztuk a tömörülésben, a szervezettségben rejlő erőt.

A falu népe előtt ismeretlen fogalom volt a szervezkedés. Sőt, látva a szociáldemokraták szervezkedésében azt a sok helytelenséget, keresztény ellenességet, durva erőszakosságot, egyenesen idegenkedett a szervezkedés gondolatától is.

A szociáldemokraták minden ereje, sikere szervezettségükben rejlik. Szívósan összetartanak. A nem szervezett munkásokat bekenyszerítik szakszervezetekbe, úgyannyira basáskodnak fölöttük, hogy munkát sem kap, ha közbük nem áll. Közös érdekeik összekovácsolják a lelkeiket. Nagy páluk a fegykezesség. Amit a vezetőség kimond, ahhoz kell tartania magát minden elvárásnak. Most a választások alatt előfordultak esetek, hogy a budapesti központi vezetőség egyszerűen lesürgönyözött ebbe, vagy abba a városba: X. Y. jelöltet támogassa a szervezet! — S a demokraták gondolkodás nélkül leszavaztak X. Y. jelöltre.

A tagsági díjakat pontosan kell fizetniük, a szociáldemokrata újságot minden egyes tagnak jártnia kell. Így jutnak egyrészt anyagi eszközökhöz, másrészt pedig újságjuk cikkeivel állandóan nevelik és ébrentartják bennük a szociáldemokrata öntudatot.

A szívósan, a jóban-rosszban összetartó zsidóságból kerültek ki a szociáldemokraták megszervezői. A keresztény magyar munkásság lelkébe átültették a saját összefogásuk, egymás iránti szolidaritásuk szellemét, természetes, hogy zsidó alapon. Ezért bűdös a szociáldemokrata munkásnak, dacára, hogy keresztény, a keresztény vallás, a templom, az imádság, az Isten s. b. A zsidó vezetőség, amíg a szakszervezetek által, a keresztény munkásnak egyik kezével kenyeret ad, addig a másik kezével kilopja a lelkéből a keresztény hitet. Ezért áll ez a megtévesztett, elnevelt munkástömeg a zsidóság kezéigében, ha forradalmakat és más zavargásokat kell csinálni.

A jót még az ellenségeinktől is el kell tanulni. A szociáldemokraták irányelveit el nem fogadhatjuk, de a szervezettségükben rejlő erőt le nem tagadhatjuk.

A falu népének sem szabad tehát a szervezkedéstől félni. Ha a szociáldemokraták zsidó-alapon szervezkedtek, a falu népe keresztény nemzeti-alapon tömörüljön egy táborba. A falu népe a nemzet gerince. Istenem, mily óriási előnyt, erőt és mindent jelentene a falvak népének, ha Magyarországon minden falu egy szervezetbe tömörülne, ha bajait, keserveit, panaszait, követeléseit, egységes vezetés alatt megvitathatná és a vezetőség így az összes falvak nevében állhatna elő jogos követeléseivel!

Eddig a falu népe, mint az oldott kéve, széthulló volt. Ha egyik falu tudott is a szomszéd falu bajáról, de nem tudott a másik vármegye falujának a bajáról s ha tudott is, nem sokat törődött vele, mert úgy sem segíthetett rajta. Sok mindent lehetne a magyar falvak közös bajairól beszélni, melyek sokszor nyomtak vándorbotot a kezébe s akasztottak koldustarisznát annak a magyar parasztnak a nyakába. Pedig ha meg lett volna bennük az osztályöntudat, az egymáshoz tartozóság, az egymásra utaltság érzete, már rég szervezetbe tömörültek volna. s szervezetségüknek erejével rég orvosolhatták volna bajukat. Szervezetségük erejével már rég nyomást gyakorolhattak volna a törvényhozásra is, mert ha a magyar falvak összetartóan, akkor nem azt választanák meg képviselőjükné, akiket a kormány a nyakukra küld, vagy akik épp odatolakodnak a mandátumért, hanem akiket a falvak szervezetségének elnöki tanácsa (értve az összes falvak szervezetségi elnökeit) az egyes kerületekre jelölteknek elfogad. A jelölteknek nem is kellene programbeszédet tartani, faluról-falura járni, hisz úgyis a Szövetség programjával lépnének föl s parlamenti működésük állandóan a Szövetség ellenőrzése alatt állana. Így nem költené el egy-egy jelölt százszázakat egy-egy kerületre, mégis lehetne képviselő, a falu népét nem ronthatná meg kortes-pénzekkel, mézes-mázos beszédekkel. A falu nem szakadna annyi részre, ahány párt; nem lenne veszedelmes, harag, gyűlölet. Nem lenne — igaz — etetés, iatás se, de ehelyett igazán olyan képviselők kerülnének be a parlamentbe, akik sikraszállanának a keresztény magyarság, a falu népének érdekeiért. Ha pedig nem dolgoznának, a szervezett falvak ereje úgy kilődítaná őket a parlamentből, hogy a lábuk se érne a földet.

Ha a falu népe összetartana, egységes szervezetbe tömörülne s a szociáldemokraták fegyverzettségével élne a szervezetben, nem kellene keresztény magyar nyomorúságról, elnyomatásról panaszkodnunk.

Arra kérjük tehát szövetséges közseink elnökeit, tisztikarát, választmányát, gondolkodjanak ezek fölött. Azt hisszük, hogy mindenben igazat fognak nekünk adni.

Szövetségünk, a *Keresztény Kisgazda- és Földmives-Szövetség* is ilyen célzattal alakult. Megalkuvást nem ismerő keresztény nemzeti alapon akarja egy táborba hozni a magyar falvak népét. Két esztendő alatt 600-nál több község sorakozott szövetségünk zászlaja alá s addig nem fogunk nyugodni, míg a magyarok nagy Istenének a segítségével a keresztény magyar népet egy táborban

nem látjuk. Ekkor azután majd mi magunk döntünk a magunk sorsa fölött s nem lesz többet úr fölöttünk a zsidóság és azok, akik eddig csak a keresztény magyarság tönkretetésén fáradoztak.

Keresztény magyar szövetséges Testvéreink! Legyetek közsegekben Szövetségünk apostolai. *Addig ne nyugodjatok, míg a Szövetségbe be nem tömörül a falu minden becsületes, jó keresztény polgára.* Minden szövetséges faluban legyen rend és fegyelem. Az elnök és a tisztikar legyen ügybuzgó, a Szövetségért leikesülő, a tagok pedig legyenek engedelmese. Csakis szervezetségünkkel, összetartásunkkal érhetjük el nagy és szent céljainkat. Aki pedig nem jó keresztény, nem becsületes magyar, azt a Szövetségbe föl ne vegyék. A Szövetség eszméjét, gondolatát hirdessétek úton-útfélen, vigyétek el a híret oly közsegekbe is, melyek még Szövetségünket nem ismerik, hadd álljanak ök is közbénk. Amely község a Szövetségünkbe be akar lépni, írjon Pápára s innen tőlünk megkapja az utbaigazításokat.

Dolgozzatok, Testvéreink, Szövetségünk megerősítésén, hogy a Szövetség annál többet tehessen értetek. A jövőben talán nagyon is nehéz napoknak nézhetünk elébe, de ha szervezetségünkben egyesek leszünk, a pokol kapui sem vesznek erőt rajtunk!

—y—s.

Nyarádi levél.

A nyarádi kisbirtokos lakosok, mint a „Pápai Hírlap” 23-ik számában olvassuk, levelet írtak nagytiszteletű dr. Mohácsy Lajos lelkész úrnak. A nagytiszteletű úr lapjában többször megtámadta szövetségünket s annak elnökét, Zsilavay Sándort. Tette pedig ezt mindig oly hangon, mintha neki, a teljesen hibátlan, gerinces férfinak, ez elvitázhatatlan joga lett volna. Most azután a nyarádi levél alaposan megleckézteti a nagytiszteletű urat. A levélhez nem fűzünk kommentárt, leadjuk úgy, ahogy a nyarádiak azt megírták. Kíváncsian várjuk, mit fog mindezekhez szólni a nagytiszteletű úr?

A nyarádiak *Nyílt levele* különben így hangzik:

Nagytiszteletű

Dr. Mohácsy Lajos lelkész úrnak

Marczalgergyei.

Mi, alulírott nyarádi kisbirtokos lakosok, megbotránkozvának adunk kifejezést azon minősíthetetlen eljárásáért, amit szeretett képviselőjölőtlünk, dr. Antal Géza úr ellen alattomban kifejtett a választási napot megelőző napokban. Tesszük pedig e súlyos kijelentésünket azért, mert mi Nagytiszteletű úrnak telkes politikai hívei voltunk, amit igazol az a tény, hogy az 1920. évi választáson az egész, úgynevezett öregfalvi kivétel nélkül Önre adta le 420 szavazatát és hogy 74 előfizetője volt nálunk mind a mai napig lapjának. Most sajnáljuk, hogy ez így volt! Sajnáljuk, mert félrevezetett bennünket. Hittünk szavainak és cselekedetei éppen az ellenkezőt igazolták.

Vajon nem gondolta-e meg, Nagytiszteletű úr, hogy az egyszerű falusi embernek is van annyi világosság a fejében, hogy észre veszi a lólabát? A lólabát pedig nem más, mint hogy rajtunk, a mi vállainkon felhívva kerési az érvényesülést s e célból mindent saját érdekeinek szolgálataiba állít.

Vagy nem gondolta-e meg akkor, amikor például Mihályháza dr. Antal Géza ellen

alattomban a bombát odadobta, hogy mi feltezzük a kérdést: mi okozta azt, hogy pár nappal előbb még a mi igazán szeretett jelölőtlünk mellé és ma a másik táborhoz biztat bennünket? Felteztük a kérdést, azonban a feleletet is mi adjuk meg rá! Semmi más, mint hogy így kívánta ezt az Ön érdeke, ami talán hosszú napok, vagy talán egy rövid vacsora: érlelődött meg benne. Ezért hívatta át Mihályháza dr. Vajda Istvánt s mondta neki, hogy ne támogassák dr. Antal Gézát, mert nem híve a földreformnak, holott tudta ezt, hogy nem így van. Tudta, hogy az a párt, amelyikben nagyatádi Szabó István is bent van híveivel, igen híve a földreformnak s mégis Ön az ellenkezőjét hirdette róla. Mi ma is hívei vagyunk nagyatádi Szabó Istvánnak s az Ön szavaival élve — mit lapjából oly sokszor olvastunk — kérdezzük: „Hol vagy Nagyatádi?, hogy lesújt azokra, akik így megcsúfolják a te elveidet”.

Mindezeknél fogva Öntől eddigi bizalmunkat visszavonjuk és lapjáról mindannyian lemondunk.

Megjegyezzük végül, hogy jelen sorainkat a vidékkel, alkalmas módon közölni fogjuk.

Nyarád, 1922 június 4-én.

B. Varga Károly és társai
(80 aláírás).

Passió-játékok Mikófalván.

Ma tartják az első passió-játékot a mikófalvaiak.

A Passió-játékok eredete egy kis bajor faluba, Oberammergauba vezet vissza. 1634. évi kolerajárvány alkalmával a falu lakossága fogadalmat tett, hogy magába száll és az Ur Jézus Krisztus szenvedését, keresztrefeszítését és sirbatételét, magának a cselekménynek a bemutatásával, 10 évenként feleleveníti. Így folyik ez már azóta évszázadokon keresztül.

A pusztító járvány, a súlyos csapás a kis falu népét visszavezette a Megváltóhoz. A négy éves-háború, a forradalmak és a rettentő megpróbáltatások voltak azok, melyek a mikófalvaiakat is visszavezették oda, hova a kis bajor falu már 300 évvel ezelőtt eljutott.

Hevesmegyében, Eger közelében, Belpátfalva és Monosbél közt, a „Passió”-hely tövében, a híres „Bétkő”-vel szemben fekszik a kis falu: Mikófalva. Rendkívül vadregényes vidék veszi körül, hegyek, völgyek, váromok, kolostorok, omladékok és magárahagyott templom* váltakoznak.

A Passió-játékoknak Mikófalván való meghonosítása néhány helybeli lelkes és önzetlen ember kitaró szorgalmának a gyümölcse.

Maga a játék sok tekintetben eltér az oberammergautól, a szövegkönyv azonos, de stílusa már nem, hanem a régi magyar népies irányt követi. Az oberammergauinál a szereplő személyek száma csak ötszáz, a mikófalvinál pedig meghaladja az ezret.

A Passió-hegy és ennek tövében fekvő kis falu csodálatosan hasonlít a jeruzsálemi Golgotha hegyéhez, az egész szinte arra van teremtvé, hogy ott a régi Jeruzsálem felépítsük.

Ezt a kedvező helyzetet igen szépen sikerült a Passió-játékokban kihasználni. Közvetlenül a nézőtér előtt terül el az Ókori Jeruzsálem, a történelmi nevezetességű épületekkel, Pilátus, Kaifás stb. házaival. Majd egyre kisebb-bédd távlatban a jeruzsálemi utcák, terek, házak már összeolvadnak a kis faluskával.

* A község lakossága a tatárok elől menekült és a templom kivételével az összes házakat lebontották és a hegy túlsó oldalán építették fel újból a falu, de templom nélkül, azóta vásárnaponként az egész falu átkel a hegyen és megy a magárahagyott templomba...

Itt kezdődik és itt folyik le a megrázó és egész világot átalakító történelmi cselekmény. Itt látjuk és itt éljük át az isteni Megváltó ember szívenvedéseit és mártírhalálát és itt nyerünk újra életet, erőt, hitet, szeretetet és megértést.

Egy előadás 6 óra hosszat tart. Belépőjegyek: I. hely 300 kor., II. hely 200 kor., III. hely 100 kor., kispáholy 300 kor., középpáholy 2000 kor., oldalpáholy 1500 kor. A páholyok mind hat személyesek. A közönség elszállásolásáról a mikófalvi Elszállásolási Iroda gondoskodik. Reggeli, ebéd, vacsora, tiszorai, uszonna a legmúltányosabb áron kapható. Ebéd már 50 koronától felfelé kapható. Jegyek előre megváltandók a Magyar Géniusznál (Budapest, VI., Andrássy-út 62. Telefon 55—07.).

Földbirtokreform keresztülvittele szövetséges községeinkben.

(—y.) Sokaknak vesszőparipája volt, különösen a választások alatt, az Országos Földbirtokrendező Bizottság működését hamis megvilágításba helyezni és úgy állítani be a nagyközönség előtt, mintha a nevezett bíróság nem állana hivatása magaslátán. Mi, akik a „Keresztény Kisgazda- és Földmives-Szövetség” kebelében megalakult községeink ügyeit ebben az irányban is meg nem alkuvással visszük előre, láttuk a múltban és látjuk most is azt a nagy munkát, amelyet az O. F. B. végez és mi kezdettől fogva megnyugvással és teljes bizalommal voltunk eltelve, amelyben nem is csalakodtunk. Szövetséges községeink föld- és ház hely igényei iránti kérelmeket minden esetben eljuttattuk az illetékes bírósághoz, ahol a törvény szellemében igazságos meghallgatásra és elintézésre találtunk. Több száz már eddig is azoknak a községeinknek a száma, ahol a földbirtokreform végrehajtása — ép a bíróság egyenes és minden elfogulatlan, kritikát kiálló működése folytán — megindult. Nincs ok az aggodalomra. Nyugodtan nézzünk a jövő elé. Reméljük, a mostan összeülő parlament sem kőti meg az Országos Földbirtokrendező Bizottság munkáját. Minden esetre részen leszünk. Szövetségünk a falu népének kevés kis jogait nem hagyja elkönfiskálni és minden ilyen mérenylet ellen hallatlan foga hatalmas szavát. Ott állunk a gáton. Azonban nem hisszük, hogy erre sor kerüljön.

A „Keresztény Kisgazda- és Földmives-Szövetség” hosszú küzdelmei közepette is megmaradt hivatása magaslátán és megmarad akkor is, ha meg nem érte bennünket, még százszor erősebben belénk rugnak is. A korbácsútsékek, amelyeket a keresztény föld népeért kapunk, csak megerősíti izmainkat, megacélozza idegeinket és fanatikus hitünkben megerősít bennünket, hogy a jövő mégis csak a miénk lesz, a föld keresztény népéé, aki egyszer csak megsokallja majd a bántalmakat és öklével közéje sújt a marakodóknak.

Tehát újból csak előre! Bizalom és kitartás! Ne csüggedjünk! De hiszen nincs is rá ok, újból mondom. Ne üljön fel senki a handa-bandázóknak, akik a földbirtokreform nagy és hatalmas ügyét alacsony kortesfogásoknak használják fel. Ime újabban is több szövetséges községünk határában levő nagybirtokra mondotta ki az Országos Földbirtokrendező Bizottság a megváltás megengedhetőségét.

Még pedig:

Zalamegyeren (Stern Imre birtokára).

Rédén (Esterházy Pál gróf birtokára).

Vép, Bögöt (gróf Erdődy-féle hitb. birtokra).

Rdbatöltös (Károlyi Lajosné grófnő birtokára).

Vát (Erdődy Sándor gróf és özv. Csillag Gézáné birtokára).

Bársonyos (Pannonhalmi főpátság birtokára).

Nagypécseley (Veszprémi püspökség birtokára).

Ugod. Szücs (Esterházy Tamás gróf birtokára).

Vaszar (Győri püspökség birtokára).

Zalacsány (Balthány József és-Pál grófok birtokára).

Ugyancsak megindult az eljárás Szerecseny és Somlyóvádsárhely szövetséges községeinkben.

Szimacsek.

Irta: Győry Sándor, népfelkelő százasos.

Hogy mennyire találekony és minő furfangos módon tudja találekonyaságát értékesíteni a katona, a következő kis eset bizonyítja.

Augusztus végén a III. zászlóalj utász-osztaga, az Osiny és Trziniec-Kaly faluk találkozásából Chodelbe vezető út mellett a falutól úgy háromszáz lépésre volt elásva. Egész nap gránát- és srappellesben figyelték az előttük fekvő falukat, készek minden pillanatban azok bejáratát gyilkos tüzzel elárasztani. Előtte való este ettek utoljára s a nap már erősen nyugovóra száll. A nagy ágyuzás miatt előrelátható, hogy a konyhakocsi bajosan fognak az éj beállta előtt kedves terhüket megjelenhetni.

A legények éhesek, a nadrágszíjak az utolsó lyukik meg vannak szorítva, hogy éhségük elviselhetőbb legyen. Egyszer csak elkezdnek beszélgetni, úgy egymás közt. Azt mondja Angyal Ferkó a Szimacseknek: „Te, Szimacsek! jó lenne végigpatrolozni ezt a falut, hátha mégis van benne muszka”.

„Rosseb van abban, nem muszka, legfőlebb kozák.” Ezért a mondasáért Szimacsek oldalbaddólest kap Kisstől, ki úgy látszik belé van avatva Angyal haditervébe.

„Pedig hát abból is foghatnánk néhányat”, mondja Kiss és közben ráhangyorít Szimacsekre. Most már ez is megérti a patrolozás mibenlétét, szintén kedvet kap a kozákfogásra.

„Hátha még mást is foghatnánk, tán még tiszt is akadna!” Lassan, vontatoitan beszélgetnek, de úgy, hogy az árok végén a távcsővel figyelő hadnagyk is megérti minden szavukat. Az pedig egyre nem akar tudomást venni a készülő expedicióról.

Besötétedik, a falut már alig látni, a hadnagy föláll, kiugrik az árokból és az árok mellett álló vadkörtefa vastag törzse mögé lép. A vadkörte még éretlen ugyan és kesernyészavanyu íze nem csillapítja a hadnagy étvágyát.

Most előáll Angyal utász. „Hadnagy úrnak alásan jelentem, ma este rajtam a sor eldremenni figyelőnek, Kiss és Szimacsek velem jönnek.” A hadnagy is indul, kötelessége végigjárni a hevenyészelt lövészárkokat, hogy a napközben azokon esett folytonossági hiányokat kijavíttassa. Már intézkedik is:

„Freiter Takács és Cziráki utász velem jönnek, Angyal utász két emberrel kimegy a falu alá, az osztag parancsnokságát átveszi Kulics Gyula tizedes!”

Katonásan, rendben, mintha csak a kaszánya udvarán történe mindez, már mennek is a kiválasztottak. Angyal utász odasug a káplárnak, de úgy, hogy a hadnagy is megértse: „Hozok a hadnagy úrnak azokból a jó körtekből, mert azokat nagyon szereti!” A haditerv első része sikerült, Angyal és társai elérték céljukat, a többi már az ő dolguk. Sötét este van már, az égen milliányi csillag ragyog, bizonyára azon bámulnak, hogy vajjon mit is keresnek a zalai öreg családapák ilyen messzire a szent Oroszországban. Az erdők mögött tüzfény festi pirosra az eget, arrafelé elhalványodnak a csillagok, körsökről Belzyce — Lublin felé égne a faluk.

Úgy két óra múlva ellenkező irányból, mint amerre eltávozott, visszajön a hadnagy. Angyal utász, ki már előbb megérkezett, jelenti: „Öt kozákot ugrasztottunk ki a faluból, nem lőttünk, anélkül is elszeltek; hoztunk a hadnagy úrnak almát, körtét”. S reglama ide, reg-

lama oda, nem lehetett azért reá haragudni. Most előáll Szimacsek is, Kiss is és a legártatlanabb ábrázattal arra kéri hadnagykukat, hogy miután nagyon éhesek, engedje meg, hogy krumplit főzhessenek. Erre a szemtelen kérésre tátva marad a tiszt szája. — Itt az ellenség torkában csak nem akartok tüzet gyújtani, hisz abban a pillanatban ahány ágyúja csak van a muszkának, az mind ideszorja a vasat. — „Hadnagy urat alásan kérjük, nemcsak krumplit akarunk főzni, hanem egy kis finom levest... csirkelevest... récelevest!”

„Hát még mi a csudát, ti gazemberek, ti léhűtők, ti betörők, hát azt meg hol a fészkes fenébe szereztétek?” A világ legártatlanabb pofájával feleli Szimacsek, hogy egy menyecske-kétől kapták itt a faluban, miután azt mondták neki, hogy Dobro... dobro... és megcsipegették a két orcáját.

„Ez sem igaz, ti ripókók... de csak hadd legyen. De ha egy szikrát meglátok a tűzből, sajátkezűleg ütök agyon benneteket.” El sem tudta képzelni, hogy úgy is lesessen tüzet gyújtani, hogy az ne lássek.

S az öreg csatárk munkához láttak, úgy látszik, minden készen volt előre, valóságos összeesküvést szőttek. Egymásután kerültek elő a cserépfazekak, szintén annak a bizonyos menyecskeknél adományai. Nyirfarudakat támasztottak körbe a vadkörtefa koronájához, alsó hegyes végüket a földbe szurták s az így keletkezett körülbelül két négyzetméter területet bekerítették sátorlapokkal, amikre aztán még köppenyeiket is filterítették. A bekerített terület közepére lyukat ástak, rá lapos mézsköveket raktak, készen volt a tűzhely, a füst pedig a kup alakú sátorforma alkotmány csucsán, a vadkörtefa ágain át, megtörve, meglépezva szállt el a magasba. A tűzből, egy szikra nem sok, de annyi sem volt látható.

Úgy másfél óra múlva jelenti Kulics káplár, hogy találva van. S merem állítani, hogy ilyen józti csirkelevest sem azelőtt, sem azóta nem ettem. Az első falatnál csak megszólal Szimacsek: „Hadnagy úr, tessék kiköpni az első fatatot!”

Ránézek. „Megbolondultál, Szimacsek?” „Nem, hadnagy úr, de bizonyos, hogy a menyecske azt kívánta, hogy az első falatnál fulladjon meg az, aki a csirkeket megeszi!”

LEGÚJABB.

Amerika küzd az európai destrukció ellen.

Róma, jun. 9.

Child római amerikai nagykövet a parlermói új kikötő megnyitása alkalmával beszédet mondott. Kijelentette, hogy az Egyesült Államok nem akarnak elválni Európától, de el akarnak válni mindentéle destruktív erőktől, bármilyen politikai álarok ültsenek is azok. Amerika akkor teheti a legjobb szolgálatot a világnak, ha küzd a destruktív erők ellen. Ezzel járul hozzá leginkább az igazi újjáéptő munkához, amelyből az egész emberiségre áldás származik.

Védelmi szövetség Csehország, Jugoszlávia és Románia között.

Belgrád, jun. 10.

Tegnap délután Pasics miniszterelnök, Nincsecs dr. külügyminiszter, Benes dr. cseh miniszterelnök, Bratianu román miniszterelnök és Duca román külügyminiszter tanácskozássra gyűltek össze, amelyen a Csehország, Jugoszlávia és Románia közt köztendő kölcsönös védelmi egyezmény kérdését tárgyalták.

Hirdessen
a „Dunántúli Hazánk”-ban

HIREK.

— **Lelkeszi értekezlet.** A somlóvidéki ev. lelkészgyűlést szerdán tartotta szokásos tavaszi összejövetelét városunkban az ev. parochián. Takács Elek esperes tartalmas előki megnyitójában az ev. egyház jelenlegi helyzetéről és feladatairól értekezett. Az értekezlet jegyzőkönyvében fejezte ki örömet Sopron visszacsatolása, illetőleg az ősi soproni liceumnak az egyházkerület kötelékében megmaradása felett. Matis Károly nagyalásnyi lelkész „A lelképásztorkodás feladatairól napjainkban” és Sikos Gyula zalagalsai lelkész „Az ev. sajtó fontosságáról” olvastak fel érdekes doigazokat. Értekezlet előtt a lelkészek úrvacsorához járultak, mit Ihász Mihály kertai lelkész osztott ki. — Az értekezleten jelen volt Belák Lajos egyházmegyei felügyelő is.

— **A Hadrőz gyűjtése.** Pünkösdi hétfőjén a pápai jólékonyegylet lelkes hőgyei ismét az urnák mellé álltak, hogy ezuttal a legnemesebb ügynek, a hadirokkantak, özvegyek és árvák ügyének tegyenek szolgálatot. Bájos fiatal leányok segítségével egész nap folyt a gyűjtés, melynek eredményeképpen tekintélyes összeg jött össze, a közönség nagylelkű adományaiból. A gyűjtött pénz $\frac{1}{4}$ része a központba megy a Hadrőz foglalkoztató otthona javára, $\frac{1}{4}$ rész pedig az itteni csoport vagyonát gyarapítja. (A gyűjtés pontos összegét jövő számunkban közöljük.)

— **Évzáró ünnepek, tornaünnep.** A pápai ref. kollégium e hó 11-én d. e. 11 órakor tartja évzáró ünnepét. — Ugyanaz nap d. u. 4 órakor lesz évzáró ünnep a nőnevelőintézetben. — A kollégium nyilvános évzáró tornaünnepé pedig d. u. 5 órakor kezdődik a kollégium udvarán.

— **Be kell jelenteni a vetésterületeket.** A magyar királyi miniszterium az ország gazdasági helyzetének fellendítése céljából ismerni akarja a mezőgazdaságilag művelt földterületek művelési ágait, mígrt is a vetésterületek nagyságának bejelentését is elrendelte. A bejelentési kötelezettség azt terheli, aki a földet műveli, vagy használja. Pápan a bejelentést június hó 1-től 8-ig kell a polgármesteri hivatalban a közigazgatási tanácsosnál megtenni. Ezuttal be kell jelenteni gabonán, vagy bármely takarmányon kívül minden egyéb gazdasági növényt, úgymint borsót, babot, lencsét, burgonyát, kukoricát, salátát stb. A bejelentés tisztán tájékozódás célját szolgálja, az sem adózható, sem rekvíráláshoz nem lesz felhasználva. A bejelentési kötelezettségnek mindenki lelkiismeretesen tegyen eleget, mert a mulasztást 6 hónapig terjedő elzárással és 2000 koronáig terjedő pénzbüntetéssel sújtja az idevonatkozó miniszteri rendelet.

— **Földmives-iskolások kerti mulatsága.** A pápai m. kir. földmives-iskola önképző gazdaköre e hó 18-án az iskola parkjában kerti mulatságot rendez. Belépő-díj 30, illetve családjegy 80 K. Rossz idő esetén a mulatságot 25-én tartják meg. Hisszük azonban, hogy nem lesz rossz idő (eső már pár nappal előbb esik pár napig) s földmives-iskolásaink mulatsága idén is fényesen sikerül.

— **Drágult a bőr.** A budapesti nyersbőr piacon a nyers marhabőr ára 100, a nyers borjubőr 240—260, száraz 480—520, báránybőr 130—140, sózott lóbbőr 900—1100, száraz 1800, gyapjas juhőr 140—145, nyirott 90—100 korona volt. A nyersbőrárak emelkedése következtében, továbbá a bécsi óriási bőrháussé hatása alatt a nemzetközi akróponokat 50, a hulladékokat 30 koronával emelte.

— A marha- és sertésvásár árai.

A budapesti marhavásáron igen csekély volt az érdeklődés és a felhajtás is igen kicsiny volt. Mindössze 532 belföldi és 15 „romániai” marha volt a piacon. A felhajtott mennyiség még a megnyilvánuló gyenge keresletet is alig fedezte úgy, hogy az árak 4—5 koronával emelkedtek. A belföldi marhák ára a következők voltak: Ökör, jobb minőségű 80—105, közép 58—76, silány 45—55, bika, jobb 72—95, silány 50—70, tehén, jobb 60—92, silány 42—58, kicsontozni való 35—42, növendék 40—50 korona. Ezzel szemben élénk volt a sertéspiac, ahol úgy a zárt, mint a nyitlt vásáron a készletek legnagyobb részét eladták. Árak a következők: Elsőrendű öreg zsirsértés 144—54, fiatal, nehéz 155—60, közepes 145—60, könnyű 110—55 korona volt elősúlyban kilónként.

— **Hazahozatjuk az olasz fronton elesett hőskéit.** A honvédelmi miniszterium közli, hogy az olasz kormány a háborúban elesettek holttesteinek hazaszállítását az egész olasz harctérről engedélyezte.

— **Megszökött rab.** A váci fegyintézetből megszökött Zurmill Márton két és félfévi fegyháza itélt rab. Keresik.

— **Vászon találatot;** igazolt tulajdonosa a rendőrkapitányságon átvetheti.

KÖNYVISMERTETÉS.

Zalai népfölkelők.

Írta: Győry Sándor népk. százados.

Világosság nyomda rt. nyomása Buda-pestben. — Uj könyv hagyta el a sajtót, fönn jelzett címmel. A szerző maga előszavában a következőket írja: Nem mesterséggem az írás, mint ahogy a katonázkodás sem kenyerem, mindkettőbe úgy csöppentem belé... A tábori élet sokfélesége nem mindenütt terem babért, s célom nem is az, hogy oltárt emeljek Marsnak, csak a földiem szerepét a világháborúban, ezek közül is csak a zalai népfölkelők viselt dolgait akarom megörökíteni, amennyire én látam, amit én velük átéltem, négy hónapig a fronton. Szük a látókörom, nem voltam vezérkari, csak azt tudom, ami közvetlen közlemben történt, csak azt írhatom le, amit mint a III. zászlóalj utasztisztje, majd később a 9. és végül az I. század parancsnoka átéltem.

A szerző tényleg pontos részletességgel, élvezhető, gördülékeny, sok helyütt nagyon is eleven stílusban ismerteti meg olvasóival a m. kir. nagykanizsai 20. honvéd és népfölkelő gyalogezred szenvedéseit, viselt dolgait 1914 augusztus 1-től december 23-ig. Ajánljuk e könyvet különösen a hazatért zalai népfölkelőknek. Szépirodalmi rovatunkban e könyv epizódjai közül közöljük *Szimacsek*-et. Reméljük, élvezetet szerzünk vele olvasóinknak, különösen a zalamegyeieknek.

Színház.

Június 2., **péntek.** Közeledik a szezon vége. A direktor, hogy szép „emlékekkel” gazdagodva távozhasson Pápáról, elő is veszi ám az „ujdon-ságokat”, a modern operetteket. Egy ilyen „modern”, semmitmondó, üres, irodalmilag teljesen értéktelen operett, a „Bákirálylány” került a múlt pénteken bemutatásra. Az előadás jó volt. A szereplők közül Kóbor, Rácz, Sugar és Szalay sok tapsot kapott.

Június 3., 4-én, **szombaton és vasárnap** az előadást megismételték.

Június 5., **hétfőn** „János vitéz” került előadásra. Tartalmas, pláne magyar darab. Meg is látszott a majdnem üres nézőtér. Pápa város „müpartoló” közönsége „csak felnőtteknek” jelzőkkel ellátott darabokra kíváncsi. Pedig Falussy művészielen alakított Kukorica Jancsiját, Turbók Rózi Huskáját, Galgóczy Lajos Bagóját érdemes lett volna megnézni. A kevés számú közönség minden jelenésüket lelkesen megtapsolta. A többi szereplők is mind jók voltak.

Június 6., **kedden** Henri Bataille színműve, a „Gyengédség” került színre. Zöldi Elza és Falussy István művészi tudásuknak legjavát adták. A többi szereplők is mind jók voltak.

Június 7., **szerdán** a „Kis kadét”-ot ismételték meg.

Június 8., **csütörtökön** Gárdonyi vigjátékát, az „Annuská”-t adták kevés számú közönség előtt. Csáky Paula Annuska szerepében sok tapsot kapott. Turbók, Szalay és Falussy is jók voltak és szép játéukért elismerés illeti őket.

Június 9., **pénteken** „Fi-fi” került bemutatásra, melyről jövő számunkban hozunk referátát.

Laptulajdonos: Zsilavay Sándor.

Pápa, 1922 Főszeleai könyvnyomda.

Hornyolt cementeserép
kaptható
KUNT TESTVÉREK
épitőmestereknél PÁPA, Kertsor-utca 27.

ELSŐ KERESZTÉNY BIZTOSÍTÓ INTÉZET RT.

amely kizárólag keresztény és nemzeti alapítás, elfogad ocsó díjtételekkel és kedvező feltételekkel **tűzbiztosításokat, jégbiztosításokat, betöréses-lopás biztosításokat, élet- és népbiztosításokat.**

Más társaságnál érvényben levő biztosításokat teljes felelősség mellett vesz át.

Igazgatóság:

Budapest, IV., Fővám-tér 2., félem.

Főkirendeltségi székhelyek: Budapest, Győr, Debreczen. Kirendeltségek: Szombathely, Kaposvár, Szigetvárad, Szegec, Esztergom, Kiskunfélegyháza, Nyíregyháza, Eger, Czegled, Kecskemét és Pápa.

Hofherr-Schranz Clayton-Schutleworth
kerületi vezérképvelele.

Raktárról szállítok:

Gőzgépet	Szivógázmotort	Gépszaját
Daralót	Benzinmotort	Gépolajat
Mérleget	Villanymotort	Ponyvát
Benzint	Hengerszékét	Gyantát.
	Klingeritet	

HÜTTER VILMOS

Telefon 121. sz. PÁPA Fő-tér 17. sz.

„Lister” angol motorok
magyarországi képvelele.

